1524

12 Mayıs 2021
Çarşamba
Sayı: 2021/18
7 TL.
K.K.T.C.: 9 TL.

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

İYİ BAYRAMLAR

KARADENİZ İSYANDADIR

AA... AŞAĞIDAKİ DEV HEYKEL DE NESİ ORÇUN!..

O, İKİZDERE'YU VE KARADENUZ'U ZALIM CENGİZ'DEN KURTARAN NENE HEYKELU... O DİMDİK DURMASAYDI, BURALAR GÖRDÜĞÜN GİBİ YEMYEŞİL DEĞİL ÇARIK ÇORAK BİR YER OLACAKTI HAYATIM...

ÇÖZÜNÜ SEVDİĞUM KARADENUZ! ÜSTÜNDEN GEÇERKEN BİLE ŞİVE KAYİYU...

HAH HAH...

TUNÇAY VEK.

İÇİMDEKİ HAYVAN! ZEHRA ÖMEROĞLU

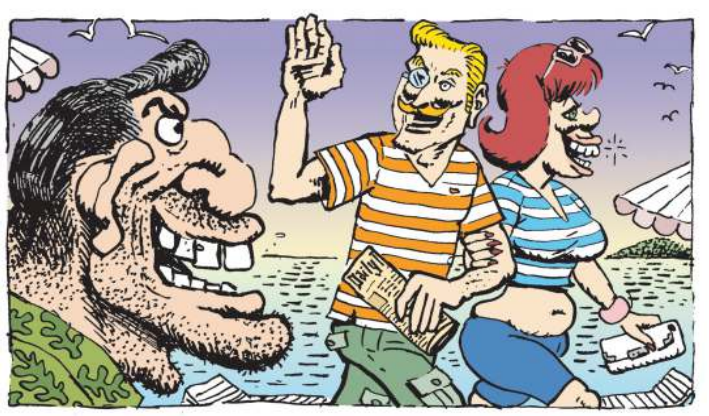

Salgınla mücadele kapsamında kitap satışı da yasaklanmış. Dergimiz satılabilecek mi acaba? Aşağıya bi deneme çizimi bırakıyorum. Görebilenler bana ulaşsın. Selam ve sevgiyle...

ARZULU VE SAMİMİ

* İngilisçe Gıybet: Mikrosoft'un tükan sahibi Bil Geyts ile hanımı Melindagil, yüzükleri fırladıp atmışlaar. Bil Geyts "yapma etme Melinda, yuvamızı bozma" dediyse de, Melinda "Noah" demiş "Mesıncır" dememiş. Silikon Vadisi'ndeki hanım arkadaşlarına "Aha da şuraya yazıyorum, iki cihan bir araya gelse, ölmüş babam Riçırt mezarından kalkıp yalvarsa, daha da bu Billgil'i affetmem. Çatıır çatır boşıycam" diyesiymiş. Ortada iki çocuk var, nası olcak diye ben de düşündüm kendi kendime ama kim ne dese boş. Karı koca arasına girilmez tebi, sonra bunlar öbüşüp koklaşırlar, barışırlar, kötü olan biz oluruz. Gerçi benim duyduğum, bunların öbüşüp barışıcağı filan da yok. Melinda çok bilenmiş Bil'e, kafasında bitirmiş bi kere, kararı kat'i. Laf aramızda karı da haklı yani. Sen niye evde gül gibi karın dururken, tutup yanında çalışan Allah günah yazmasın; çekik göz, tirit gibi kuru döt bi karıyla gönül eyliyon ki? De mi ama. Şey yok mu kız, bunların vakfı, işte bu Billin aftosu kadın o vakifda sekreteriymiş bunun. Yalan olmasın; adı Zhe Wang mıymış neymiş kızın. Ben şunu bilir, şunu söylerim. Kendi düşen ağlamaz. Şimdi Windows 10'u, vörldü, efendime söyliyim, pavırpoyinti, avtluuku felan böl ikiye, yarısını paşa paşa ver karına. Oh canıma deysin. Değdi mi şimdi yuvanı dağıtıp bu kadar paradan çıktığına. Kartaloz. Gözü teneşire bakıyo, aklı neresinde. Al sana şimdi. Bize çip yutturacakdın, kendi yuvana virüs girdi. Hah. Oh derim de başka şey demem.

ATİLLA ATALAY

* "KOD 29 (Gayrı samiğmiğ ve hatta edep dışı hareketler nedeniyle ameleyi kolayca tazminatsız işten çıkarma), bağzı sermayedârımız bakımından fevkalade rahatlık getiren bir kod. Kutlu bayındırlık menziiline giderken, bu kod bahanesiyle ameleye edilen lüzumsuz masraftan kısmak suretiyle bir nevi safra atıyollar, partallardan, çapaklardan kurtulma noktasında, sür'atleniyorlar. Ve fakat birkaç kod daha devreye alınabilir. Misal, bayındırlık, ihale şu bu vesair işlerde muvaffakıyyetle icraata devam eden bâzı erbab-ı müteahhidi (İnşaat eden bâzı kimseler) KOD 128 (Çok güzel hareketler bunlar) şeklinde bir kod ile işaretleyerek, kendilerine yağ-ü bâl, krema-i şantiyye, bal bör'ek ortamları sağlamaya azami gayret gösterilmesi lüzumludur kanaatindeyim"

Kodağası Müfid Efendi 16. yüzyıl- Iskenderiyye Yemeniciler ve İnşaat Taahhüd Çarşısı Harabeleri'nde bulunan bir yazıttan.

NOT: Söz konusu evrak çarşının Müdüriyyet kısmında varaklı bir mıhafaza içinde bulunmuştur.

NOT: Tarihi kayıtlara fevkalde öfkeli olmasıyla geçen Kodağası Müfid Efendi'nin sinirli bir anında kafa atmak suretiyle çarşıyı yıktığı konusunda kuvvetli deliller bulunmaktadır.

* Mr and Mrs Brown go to the sea side. Aha, vallahi gördüm onlar da beni gördü. Hatta Mr Brown "hello" gibisine el etti, kendisinin üstünde turuncu, hanımının üstünde mavi beyaz enine çızgılı tişört var. Bu durumda, vakitlice biyontek aşımın ikinci dozunu olabilmek içün emir ve müsaadelerinizi arz ederim. Randevu alamıyok.

*** Hamurabi Kanunları 1: Bi kere o eller inecek... Not: Hamurabi ağır bi abimizdi.**

* Dubaraya iki iki demek zorunda değilim kardeşim ben. Nedir bu tepeden inmecilik, jakoben tavırlar, efendime söyliyeyim, ceberrutluk? İnadına se yek, inadına dört cıhar, ille de sebayi dü, hadi bakalım!
NOT: Oyun marsa giderken mızıkıyorumdur.
NOT: Ha keza, senin "güzel ikili" dediğine ben "ispâti iki" diyorum. Neye göre güzel, kime göre güzel?
NOT: Honki meydan! Evet "Hodri meydan" a da, honki meydan diyorum. Neye göre hodri, kime göre hodri?

*** İlla her şeyi siyah ve beyaz olarak değerlendirmemek lazım. Gri pasaportlar da var misal.**

* "Monşer de insandır"
Kibariye- 1997 Unkapanı - "Kimbilir" adlı derleme DVD ye konmasından son dakikada vaz geçilen "Diplomasi, diplomasi, var mı senin gibisi annem" adlı parçanın stüdyo kaydı esnasında tonmaystere hitaben yaptığı konuşmadan.

*** Haddini bil Pastör... Buralar sahipsiz değil, kimseyi pastörize edemeyceksin!**

* 950 atlı o gün çocuklar gibi şendik. (Kaybolan elli attan hala haber yok)

İstifasından sonra bir daha görünmeyen Eski Bakan Albayrak bir camide görüntülendi.

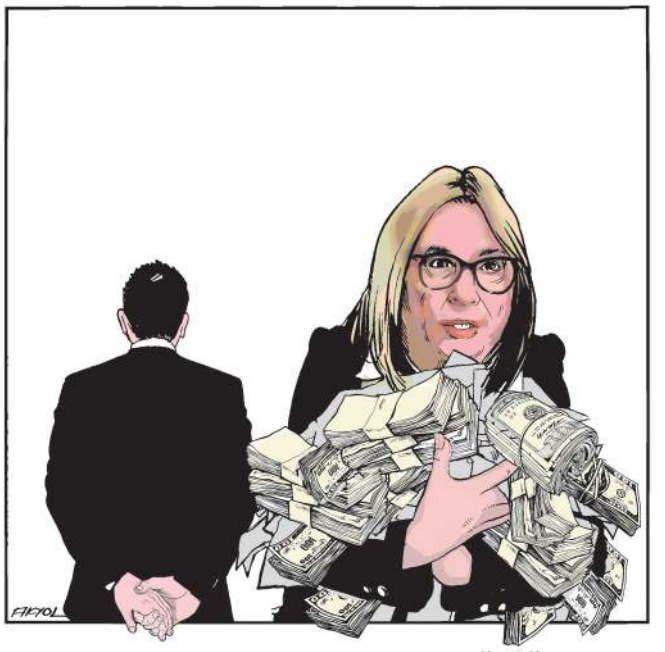

Kapanma kısıtlamasında marketlere getirilen absürt satış yasakları isyan ettirdi. Pad, kondom, kitap reyonları şeritlerle kapatıldı...

Soylu, İmamoğlu'nun türbede elini arkadan bağla-ması ile ilgili konuştu: Bence suçlu.

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu; Turistin görebileceği herkesi mayıs sonuna kadar aşılayacağız.

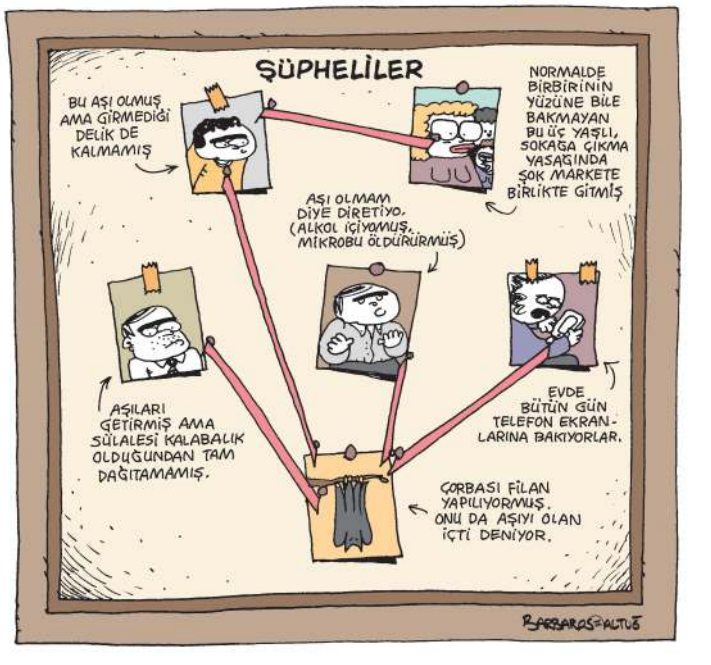

Bakırköy'de İstanbul Halk Ekmek büfesinin yanmasıyla ilgili İBB sözcüsü Murat Ongun "Sabotaj" dedi.

Çalışma Bakanlığı'ndan alınan Zehra Zümrüt Selçuk, Kardemir'e yönetim kurulu üyesi oldu. Zümrüt ayda 39 bin lira huzur hakkı alacak.

Şekersiz Bayram — By Do An

PANTOLON
METİN FİDAN

08 Mayıs 2021
"Bence Vergi" Vergisi
2. Taksidi
Son Ödeme Günü!

Haftanın Macerası

"Üç gündür yemek yememiştim. Sonra iki gün boyunca aralıksız yedim. Deliksiz bir uyku çektim. Ardından tam beş gün uyumadım. Çok hoş bir bayanla tanıştım. Üç ay boyunca, haftada dört kere ikişer posta yiyiştik. Sonra beş sene seks yapamadım. Artık, düzenli bir hayatım olsun istiyordum! Devlet Düzenleme Kuruluna başvurdum. Oturup formları doldurdum. Bi belgede, "Yanlışlıkla düzen olmaz da kaos olursa sorumluluk kabul etmiyoz, taam mı?" yazıyordu. Taam şıkkını işaretledim. Sabahtan beri bişiy yememiştim. Bi börekçide otururken, o hatun aramasın mı!? Aramadı. Hiç hayal kuramıyodum! Ertesi ay, bi hafta boyunca 8209 tane hayal kurdum!"

İLANLAR

Satılık Göynek
Gömlek diil, Göynek! Altıyol Çilek sokaktan almıştım. Yanlışlıkla gömlek yerine göynek yazmış salaklar. Nadir bir ürün! Tont'la takas olur. (Mont olmaz!)

Acil Tuzluk Aranıyor
Nereye koydum, bulamıyom. Gelip bulana 3 lira veririm. Tuzsuz içemiyom çorbayı! Dün de tesbihimi kaybetmiştim. İkisini beraber bulana korsan Pleysteşın oyunu verilir.

Haftanın Filmleri
- Dünyanın Durduğu Gün (1951)
- Borat Subsequent Moviefilm

metinfidan@ymail.com

TEREGELLİ

CAN
BARSLAN

BENİMLE OYNAMA ECEMSU... BEN EĞLENCİLEK, EYY, EĞLENELCİK, EE, EYELENCİCİ DEĞİL, EVLECİNİK, EVLENİLCÜİK, EVVV..LENCCACUK BİR ERKE... HAY KOYİM, TEKERLEME GİBİ LAFMIŞ LA BU, KEŞKE BAŞLAMAYAYDIM...
ÜFF AMAN, İKİ ÇAY İÇTİM, AL BU DA PARASI... BEN GİDİYORUM...

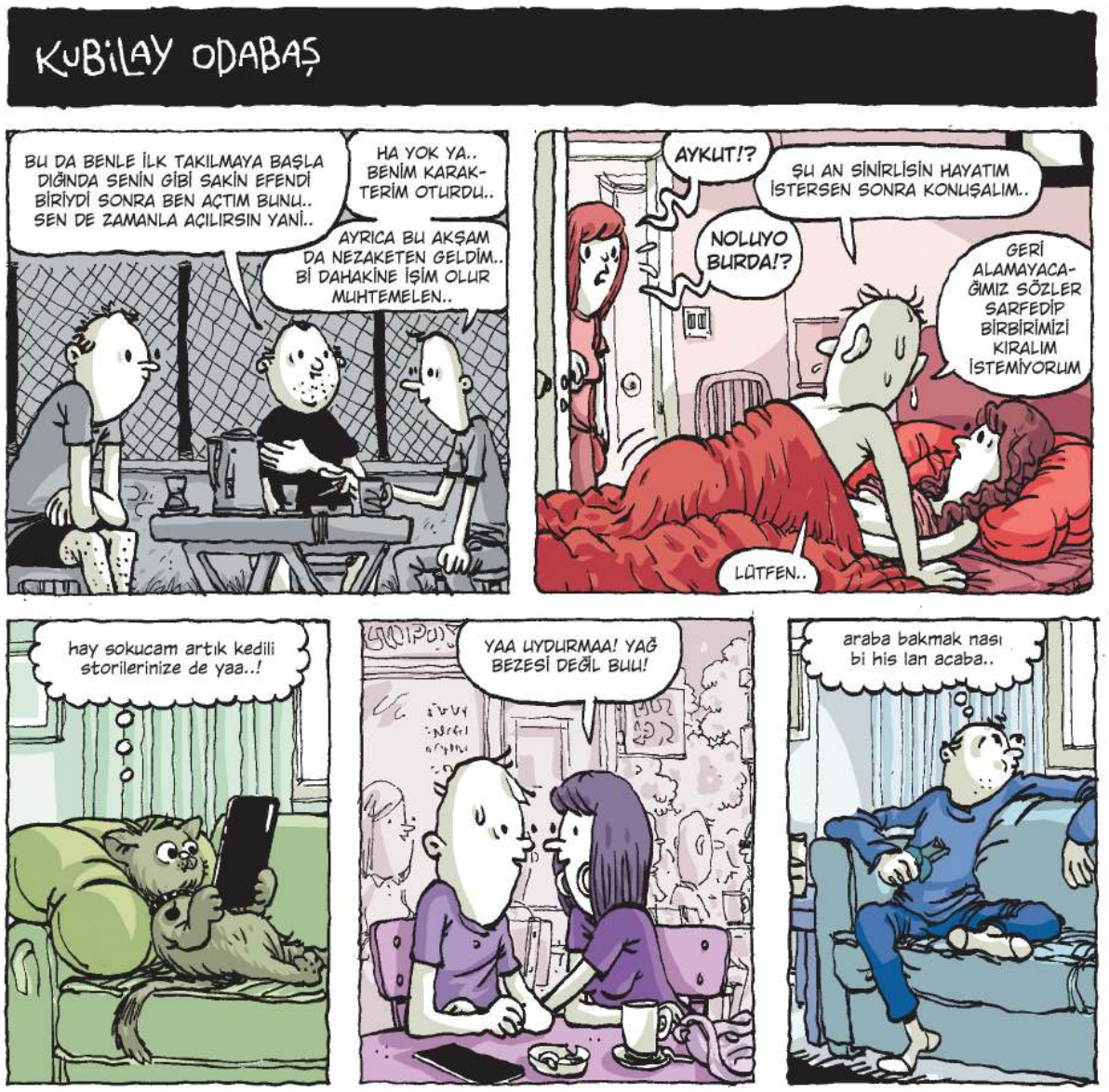

ŞİRİNİM SANA ÖYLE SEVDALIYIM Kİ BİR ANAYASA PROFESÖRÜ OLARAK ANAYASAYI DELEBİLİRİM...
ÇOK KLİŞE... Bİ KERE DE ŞAŞIRT BENİ FERHAT.. GERÇİ AKLIMDA BİŞEY VAR AMA...
T.C

LA AYNŞTAYN, DELİLİKLE DAHİLİK ARASINDA GİDİYON GELİYON, GİDİYON GELİYON... Bİ BIKMADIN OLM...
DELİLİK DAHİLİK
DELİLİK DAHİLİK
DELİLİK DAHİLİK
TÜMER*C-

AKIL FİKİR REYONU
KALK EKMEK
ABİ KALK, MİLLET EKMEK ALCAK ABİ... ABİİİ, KALK... HADİ KALK...
OHOO, BU DA KALKACAK DA...

KUNG FU SABIR İSTEYEN BİR SANAT, BİR FELSEFEDİR ÇEKİRGE... BU UZUN YOLDA BERABER YÜRÜYECEĞİZ...
KENDİ MARTI'YA PİNİYO, BENİ YÜRÜTECEK MENDEBUR...
TÜMER•CAN-

DİBİNE ÇAHTIKLARIM!.. GÖRÜNMEZLİK HAPINI BULDUM DEYİNCE BANA GÜLMÜŞTÜNÜZ... HADİ BAKALIM NOOLDU, TEY TEY TEY YA!.
TEEY TEEY TEY...

“TURİSTE AŞILI, ŞAHSIMA K

Düşünerek konuşulmaz. Konuşulur, sonra, gerekirse, düşünülür. Birkaç dakikadan fazla düşünülmez. Hiçbir yeteneği olmayan adamlarını gütmek için yürüttüğün fesat diplomasisini mesela, dış ilişkiler alanında hiç düşünmeden uygularsın. Düşünüp de başı ağrıyan bir şahsım düşünülebilir mi? O zaman, mesela, en güzel tatil yörelerini yeşilden temiz havadan kurtarma operasyonunu kim yapacak? Kim, bütün kamu arazilerini imara açacak? Kim, bir artı beş çetesine beton yığını haline gelmiş bir yerde delicesine inşaat yaptırarak sonunda o bölgeyi yaşanmaz hale getirecek? Yaaa, işte, görün, zor işler yapma noktasındayız. Şahsım durumları bilinsin ki, ihanet, şeamet (uğursuzluk, yani bizim işimiz) ve hatta hakaret suçları işlenmesin. Bence böyle. Bakınız, şahsıma kaç şahs-ı sefil afedersiniz hakaret etme cür’etini göstermiş, daha teb’anın yarısı. Rabbim tamamına erdirsin, gelecek olan tazminatları araziyi betona dönüştürme işine tabii ki değil, servet-i şahsi haline getirme konusunda başarılı olalım. Ağır Abileri de şahsım olarak fazla düşünmek doğru değil, onlar ne derlerse yapılacak. Nokta. Ama, çevre belediyelerdeki orta ve küçük boy kardeşleri -İhvan değil ha!- sanki hiçbir şey olmamış gibi muhabbetle kucaklamakta ne zarar olabilir? Gerçi şahsım olarak hırlaştığımız kime gitsek bir ‘yapmamız gereken işler’ listesi çıkarıyor ki, sormayın. Ben de söylemeyeyim. Ha, 128 milyar dolarlık döviz muhabbetini sual ederseniz, döviz bitti hatta eksiye geçti, ama, altın satışlarında 159 tonu çoktan aştık! Muhalefet daha bunun farkına varamadı. Onlar anlayıncaya kadar bir altı ay daha geçer, altınların bulunduğu depoda fareler cirit atmaya başladıklarında da, önce cihatçı katiller eliyle birkaç büyük katliam, sonra ani bir sandık darbesi, vekillerin ezici çoğunluğu, ve, şer-i hanedanın kuruluşu!

“Turiste aşılı, şahsıma kullanışlı vatandaş aranıyor!” İsmail, yeminli, tepsi dünyaya mel’anetini yayacak!

“Bizim küçük ortak daha güzel şiir afedersiniz mani yazıyor,” diye mırıldanmak zorundaydım.

Hakan, “Senin küçük ortak, sadece kötü mani yazmıyor, aynı zamanda ‘sorunlar yumağından kurtulmak için’ kendi iktidarının beklenmesi gerektiğini belirtiyor, artık nasıl ortaksa,” dedi, “Sayende ülkedeki mafya yapılaşmasını da değiştiriyor, akademisyen kanıyla duş yapacak adamın yerine, o duşu çoktan yapmış adamı göreve getiriyor, senin adamlarının bir şekilde el koydukları büyük işletmeleri kendi adamlarına aktarıyor, kamu ihale kanununu her gün değiştirerek arazileri boşuna arsa yapıyorsun yani, senin zamanında bile çetenin elinde kalmayacak yaptıklarının birçoğu, sen de aklına

A KULLANIŞLI!” Selim Yalçıner

geleni söyleyerek, fesatlık diplomasisi yapıp halkları, dinleri birbirlerine aklın sıra kışkırtarak dolanıp dur!”

Hasan, “Kötü öğretmenin kötü öğrencisi olur, bakınız iki milyar dolarla kaçan tosuna,” diye başladı, “Beni ayrıca sıradan, yani sana göre görevi sadece barışçıl gösterici gazlamak olan polisin ‘özel yaşamı’ özellikle ilgilendiriyor. Polis, barışçıl gösterici coplayıp gazlarken, özel yaşamını mı yaşıyor, yoksa kamu görevi mi yapıyor, kafam karıştı. Dense ki, örneğin, eşcinsel bir polis, erkek arkadaşıyla sarmaş dolaş fotoğraflansa, bu onun özel yaşamıdır, anlarım. Evinde, ailesiyle yemek yerken gizlice filme çekilse, bu onun özel yaşamıdır, anlarım. Sokakta gösterici döverken? Anlamam. Bunlar, el attıkları her şey gibi, kolluk güçlerini de işlemez hale getirdiler, tekrar işletebilmek için abuk subuk genelgelere ihtiyaç duyar hale geldiler. Sıra geldi, istatistik kurumunun ısmarlama sayılarına karşı alternatif bir yapıyla istatistik yapan öğretim üyelerine, enflasyonu yüzde 14.60 yerine yüzde 36.72 gösterdikleri için soruşturma açılmasına. Bu, suç mu?”

”Bence suç,” dedi Doktor Özgür, “Malum ifadeyi tekrarlamama izin verin, elin arkanda gezmen gibi, bence suç. Yalan üretim merkezlerini boşuna mı oluşturdular? Yalanı biz yayarız arkadaş, kabul etmek zorundasınız. En kötü ihtimalle; burada yaşadığınızı bileceksiniz. İkizdere halkının ortak kullandığı tarımsal alanları çeteye başka nasıl peşkeş çekeceksiniz? Araziyi arsa yapan, tek imzadır, o vatan uğruna dökülen kan değil, öğreneceksiniz. Bu arada, üzücü bir durum, dünyada aydınları içeri tıkma yarışmasında üçüncü olabilmişiz, Çin ve Suudi Arabistan’ın arkasından! Ama, cennet vatanda ‘iyi’ şeyler de oluyor: öğrencileri derse katılmayan öğretmenlerin maaşları kesiliyor mesela! Dünyanın her yerinde öğretmenler baş tacı ediliyor, bizde maaşları kesiliyor, zaten ellerine ne geçiyorsa! Bunu ‘akıl’ eden, o aklıyla bin yıl sürünsün!”

Selen, görüntülü bağlantıdan, önce Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyelerinin sanal direnişini gösterdi, İkizdere’deki kahraman kadın direnişçinin görüntüsünü verdi, “Cumartesi Anneleri 841. Haftalarında yine canlarının akibetini sordular, Demirtaşlar Kavalalar sözleri yazıları haberleri paylaşımlarından dolayı tutuklananlar hala içerde, 15-19 yaşları arasındaki bir milyon çocuğumuzu ne okula ne işe gidebilen ‘ev genci’ yaptık, kadın ve çocuk cinayetleri, tacizleri, tecavüzlerine koruma sunulmasına devam, durum bu,” dedi.

Bugay, “Faşizm, zaten sınırlı olan yeteneklerini tükettiğinde,” diye başladı, “Portekiz’in Salazar’ının yaptığı gibi fado müziğinin çalınmasını dinlenmesini engellemeye, içki satışını da yasaklamaya, yoksulluk çaresizlik intiharlarını psikolojik sorun olarak tanımlamaya başlar, en aptal politikacının söylemeyeceği salaklıkları dile getirmeye, en yeteneksiz dışişleri görevlisini çıldırtacak gaflar yapmaya girişir. Sorun, faşistlerin her işi yüzlerine gözlerine bulaştırmalarının ardından, bu yapıyı değiştirmesi beklenen muhalefetin, faşistlerin ağızlarını kullanmayı marifet sanması. Karanlıkla böyle mücadele edilmez, aydınlığın getirecekleri vurgulanarak yol alınır. Gençlerin tüm bunları gördüğüne ve gerekeni, en uygun zamanda kadınlarla ve faşizmle sorunu olan her kesimle birlikte yapacağına inanıyorum. Her kesimde, her alanda, her konuda savaşıma devam...”

Fakire Ekmek Yoksa Zengine Huzur Yok!

#SOSkolombiya

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Sloganların, slogan cümlelerinin afili birer kitap ifadesi, romantik şarkı sözü ya da reklam kampanyası olarak hayatımıza katıldığı bir dönemdeyiz. Küresel bir durum bu. Bizle bir ilgisi yok. Kendi gücüne yabancılaşmış nesillerin düştüğü bir kararsızlık hali gibi bir şey. Ama küresel bir kıpırdanma da yok değil. Her nesil en az bir kere isyanı tadıyor. Zamanın ruhu işte. Ya da insanlık çağının sonuna yaklaşırken, perde kapanmadan önce çalan son melodi. Ama hiçbir şey, güdümlü bir ok gibi kolektifin zihin süzgecinden fırlayan nokta atışlı bir sloganın büyüteceği devrimden daha güçlü değildir.

Kolombiya halkı, sokaklarda yükseltiği "**fakire ekmek yoksa zengine huzur yok**" sloganıyla "**biz gülüyor muyuz?**" tadında bir isyan tertiplemiş, **sizin huzurunuzu kaçıracağız oğlum** tehdidini savuruyor sermaye sahibinin yüzüne. Çünkü gelinen noktada fakirin zenginden alabileceği, almakla tehdit edebileceği ve zenginin kendinden çalınmasından korkacağı yegane şey, literatürde adına **huzur** denilen o kapitalist istikrar hali. Zenginin huzuru; fakirin baş kaldırmadan çalıştığı, aza tamah ettiği, bireyselliğini törpüleyip yaşamını hayatta kalmaya indirgediği bir cinnet hali. Zenginin huzuru; ağzının tadı kaçmadan sömürebildiği ve sömürdükleriyle elde ettiği sermayeyi gönlünce harcayabildiği o dingin, o korkunç, o göz kamaştırıcı çıldırmışlığı insanlığın. Zengin, parasından çok bu **huzuru** kaybetmekten korkuyor. İşte **fakir** bunun farkına vardığında, bu bir fikir olarak zihinlerde olgunlaştığında, bir slogan şekilleniveriyor belki de aynı anda bir halkın beyin çeperlerinin henüz tamamen pörsümemiş kıvrımlarında. Şehrin kalbine oturuyor. Sokaklarda insanlar panayırla topyekün kanlı isyan arasında gidip gelen bir yelpazede inceden bir cinnet, inceden bir **bıçak kemiğe dayandı**, inceden bir **alayına isyan** geçirirken, üstelik çekinmeden hayatlarını bile kaybetmeyi göze almışken, tam o anda yani, sermayenin titrediğini görebiliyoruz. Bu her gün başımıza gelen bir şey değil, bizi de inceden bir heyecan kaplıyor. Kolombiya'ya yakınlık duyuyoruz haliyle. Peki neden **fakir,** bir sabah kalkıp **zenginin** huzurunu kaçırmaya karar verir dünyanın herhangi bir Kolombiyasında?

Kolombiya'yı 2018'de seçilen ve görünürde merkez sağda oturan genç lider **Iván Duque Márquez** yönetiyor. Ama merkez sağ diye bir şeyin kalmadığı 21. yüzyıl gezeginde, Márquez'in politikaları da pek de öyle merkez sağ minvalinde seyretmiyor. Márquez bir süredir zaten yüksek olan vergileri artırmanın ve "**sağlık reformu**" adı altında Kolombiya hastanelerini özelleştirmenin peşinde. Kolombiya, korona salgını döneminde zor günler geçirmiş, yorgun ve zordan idare eden bir halk barındırıyor bağrında. Maçoluk, kutsal değerler, maskülen muhafazakarlık martavallarıyla şişirilmiş popüler kültürün altında derinden derine biriken bir öfke yükseliyor oysa. Yöneticiler bunu göremiyor, ya da görmezden gelmeyi tercih ediyorlar.

> **"Sokaklar, bir an panayır yeri, bir an kan gölü, bir an bize Gezi'yi hatırlatıyor, bir an yaramızı kanatıyor. Sloganların şarkılara, çığlıkların kahkahalara, düdük seslerinin öfkeyle yırtılan haykırışlara karıştığı günler yaşıyor Kolombiya."**

O sırada Kolombiya, korona salgınında Latin Amerika'da **Brezilya** ve **Meksika**'dan sonra en büyük darbeyi alan üçüncü ülke olarak kayda geçiyor. Resmi rakamlara göre üç milyon vaka ve yetmiş altı bin ölüm var. Doktorların hasta seçmek zorunda kaldığı, sağlık sisteminin defalarca çökmenin eşiğine geldiği ve hastanelerin dolup taştığı günler yaşanmış. Sosyal sigorta sistemi kan ağlıyor. Salgının getirdiği kriz ve psikolojik yük de cabası. Halk, kendi pimini çekmeye hazır deli bozuk bir bomba gibi beklemekteyken, iktidarın yaptığı bu hamle elbette bu gergin bekleyişin sonu oluyor ve pim yivinden çıkıveriyor.

İlk protestolar, 28 Nisanda Kolombiya'nın **Bogotá** ve **Cali** gibi büyük şehirlerinde gerçekleşiyor. Sonuç; resmi rakamlara göre altı ölü… İktidar, ölümlerin halkın gözünü korkutacağı görüşünde. Halk, korku eğişini çoktan geçmiş, **kaybedecek hiçbir şeyi olmayan adamı korkutamazsınız** seviyesinde oyunun. Önüne ejderha çıkarsanız, taşla sopayla alaşağı edecek bir güç hissediyor kendinde.

Protestolara katılım 1 Mayısta tavan yapıyor. Kolombiya'nın tüm büyük şehirlerinde sokaklarda yüz binlerce insan var, hükümetin vergi ve sağlık reformu politikasını protesto ediyorlar. Hükümet bu hamleyi görüyor, ancak daha fazla şiddet, daha fazla ölümle cevap veriyor. Protestocular arasına teröristlerin karıştığı, protestoların suç örgütlerinin kontrolünde olduğu belirtiliyor ve Márquez polis gücünü artıracağını açıklıyor. 1 Mayıs eylemlerinin yankısı sürerken, 2 Mayısta Márquez vergi reformunu geri çekmenin sinyallerini veriyor, lakin şu ölümcül cümleyi kurmayı da ihmal etmiyor, "**reform bir heves değil, yine de gerekli**".

Sokaktan evlerine girer girmez reformların yeniden gündeme geleceğini adı gibi bilen halk, isyanı büyütmeyi tercih ediyor. İşte bu hamle, Kolombiya'da hiç de küçük çaplı olmayan bir kıyametin kopmasına sebep oluyor. 3 Mayıs ve 6 Mayıs arasında geçen sürede hükümete göre yirmi altı, insan hakları örgütlerine göre otuz yedi, Kolombiya sosyal medyada hesaplarına göre yüze yakın Kolombiyalı, polisin doğrudan açtığı ateş nedeniyle hayatını kaybediyor. Yaralı sayısı ise, resmi rakamlarla sekiz yüz civarı. Katliam, büyük. Katliam, korkunç. Katliam, görüntüleriyle sabit.

Başından vurularak öldürülen genç bir sanatçının görüntüleri dolaşıyor sosyal medyada. **Berkin** gibi polis tarafından öldürülen gencecik bir delikanlının annesinin feryadı inletiyor sosyal medyayı, "**oğlum beni de götür,**" diye haykırıyor anne. Plastik mermiyle gözü çıkan genç bir kadının kendi hesabından paylaştığı "**korkmayacağım**" videosu binlerce kez paylaşılıyor. Çizerler çizgileriyle, müzisyenler müzikleriyle destekliyor. Sokaklar, bir an panayır yeri, bir an kan gölü, bir an bize **Gezi**'yi hatırlatıyor, bir an yaramızı kanatıyor. Sloganların şarkılara, çığlıkların kahkahalara, düdük seslerinin öfkeyle yırtılan haykırışlara karıştığı günler yaşıyor Kolombiya. Mermi sesleri protestocuların uğuldayan hiddetine çarpıyor, sokaklar devcileyin bir arı kovanı, insanlar hiç olmadıkları kadar kararlı. Bir uzaylı istilasını bertaraf etmeye yetecek donanımıyla polis sokaklarda arzı endam ederken, mermisini kendi halkına doğrultma emri alıyor ve o emri uygulamaktan imtina etmiyor. Kolombiya haykırıyor sonra, "**SOS! Ölüyoruz! Bizi kendi devletimiz öldürüyor!**"

İnsanların kendi güçlerine uyandıkları bir gecenin sabahında, polis şiddetiyle kendi halkını sindirmeye çalışan bir hükümetin kendini gerçekleştirme şekli bu. Ne diyordu bir şarkıda, "**her şey sermaye için sevgilim**". Devletlerin artık bu gerçekliği saklamak için bir kılıf bile aramadığı şu dönemde, Kolombiyalılar da sizin huzurunuzu alacağız öyleyse diyorlar. Çünkü huzurun olmadığı yerde zenginin parası da pul olur.

LAFIN DİBİ

- Sorunları çözemeyince gürültü yapıp gümpürtüye getiriyorlar.
- Olmayınca olmuyor tamam da hep bize mi olmuyor?
- Ağzından çıkan her şeye dikkat ediyorsan oraya ait değilsin.
- Dünyanın en hızlı bir o kadar b.ktan gündem geçişlerini yaşıyoruz..
- Yapamadığımız şeylerin pişmanlığını yaşıyoruz.
- Artık ürünlere bakış açımız; alamasan da bak...
- Deneme yanılma yöntemiyle tekrar tekrar yanılmak.
- İnsanın karakteri bir tartışmaya bakar.
- İstesek markete gidebiliyoruz ama ona da üşeniyoruz artık.
- Vatandaşı üzmek orucu bozar.
- Fakir olduğumuz için dolandırılamıyoruz.
- 20 sene önceye dönsek kafi.
- İki bayram arası bırak evlenmeyi evden çıkamıyoruz.
- Heves ettiğimiz temel ihtiyaçlar serbest.
- Dünyanın bütün işsizleri birleşin. Karl Marx
- Kapitalizm, istediğin kadar değil tabağına koyulan kadarıyla doymaktır.
- Tekel iki elden üstündür.
- Ne kaa yasak o kaa sokak.
- Zararın neresinden dönüleceği yolu da paralı yapmışlar.
- Artık insanlar hiçbir yere varmadan gitmek istiyorlar.
- İnceldiği yerden kopsun. Belki de birgün en güzel biz kazanacağız.
- Bu hayata maruz kalıyoruz.
- Evine gitmek istediğin her adımda daha da uzaklaşıyorsun.
- Uyurken mutlusun ama hissetmiyorsun.
- Küfür gereksimindeki artış inanılmaz.
- Tadımız kaçmasın diye herşeye tahammül ediyoruz.
- Nasıl bir izlenim verdiği kimsenin umrunda değil.
- Kurduğu cümlenin sorumluluğunu taşımıyor kimse.
- Evde rahat yaşıyoruz sanıyorlar oysa yangın dışarı çıkmasın diye kapıları kilitliyoruz.
- Bütün sorunları evcilleştirdik. Bunun başka izahı olamaz.
- İşçisin sen işsiz kal.

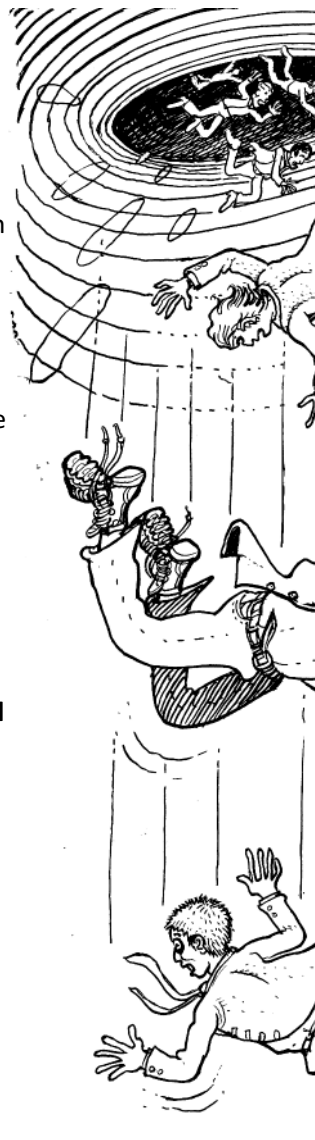
Salih Salı

YALNIZLIĞIN DİBİNE

Senelerce sabahladık dergiyi baskıya hazırlarken... Yaşam tarzımız olmuştu dingin gecede çalışmak... Haftanın tüm birikimini bir veya iki gün sabahlamak suretiyle sarı sıcak sayfalara damla damla damıttık esrarlı çini mürekkebiyle... Gece yolculuğu gibidir kurşun kalemle çizilmiş bir çizimi çinilemek... Uzun, karanlık bir yolda giden arabanın farı gibi yanan masa lambasının ışığında bilinmez bir maceraya akarsın... Kalın taramalarda çok akar tarama ucundan mürekkep ve sanki siyah değilmiş gibi etrafa yıldızlar saçarak o katrede parıl parıl parıldar binbir rengiyle... Uykuyla uyanıklık arasında zaman durmuştur artık, tarama ucuna teslim olur, çizgileri takip ederek huşu içinde akar gidersin... Velhasılı tüm bu büyü bütün dünya uykudayken sükut içinde gece zuhur eder, maalesef gündüz velvelesinde bu ruh lezzetini bulamazsın... İşte böyle neredeyse kırk yıl sabahladık, hayatımızın güzel ve mânâlı günlerini bu uzun gecelerde yaşadık, bir arada sabahlarken eski zaman süngercileri gibi muhabbet deryasına daldık, bazen yüzeye vaktinde çıkamayıp vurgunlar yesek de çok ama çok güldük, öğrendik, birbirimize öğrettik... Şimdi çizdiklerime, yazdıklarıma bakıyorum da kış veya sonbahar hepsinin sabahlamasında cereyan eden muhabbetleri de an be an hatırlıyorum sanki...

Haliyle bünyenin gündüz ve gün ışığı ihtiyacını karşılamak pek güç oluyordu bizler için... İşte yine böyle gündüzlerin kısa olduğu bir kış günü sabahlayarak çalışma sonucu öğlen saat üç gibi kalktım. Download edilmiş düşük çözünürlüklü imaj gibi betim benzim soluktu... Ertesi gece yine dergi çalışma gecesiydi ve yine sabahlanacaktı... O halde derhal biraz oksijen ve gün ışığı almalıydım. Havanın kararmasına bir-iki saat vardı, hışımla çıktım evden... Işıkla çalışan ve birazdan duracak olan solar aygıt paniğiyle ışık almaya sokağa çıkar mı insan, sanki karantina yasak saati başlamadan fırından ekmek almaya gider gibiydim... Bu ruh haliyle kendimi Çukurcuma'daki camiinin tam karşısındaki bir banka dar attım... Neyse karanlığa bir saatim vardı, dalgın bir halde öylece oturduğum bankta gözlerimi camiinin önündeki musalla taşına dikmiş olabildiğince ışık ve oksijen almaya çalışıyordum... Etrafta benden başka kimse yoktu... Derken yerlerden bir şeyler toplayan meczubun biri belirdi önümde... Elinde içi tuhaf nesnelerle dolu küçük torbalar vardı... Biraz yerlere baktı, vida, şişe falan gibi şeyler topladıktan sonra gitti yedi metre önümdeki musalla taşının başına dikildi ve boş musalla taşında tek başına cenaze namazı kıldırmaya başladı... **"Eeeey cemaat-i müslimin merhumu nasıl bilirdiniz?... Hakkınızı helal ediyor musunuz?... Etmiyoruz!... Helal ediyor musunuz?... Etmiyoruz!... Helal ediyor musunuz?... Etmiyoruz!..."** diye hızla tam üç kez tekrarladı... Sonra da **"Er kişi niyetine el fatihaaa!... Tanrı cümlemizi korusun"** dedi, ellerini yüzüne sürdü ve bitirdi... Faltaşı gibi açılmış bir halde onu izleyen gözlerime günün son ışıkları iyice girmiş oldu böylece... Tam önümde vukû bulan bu mânidar olayda elbette bir hikmet vardı, vardı ya acep neydi?... Boş musallada cemaatsiz neyin cenaze namazını kıldırmıştı meczup?... Sanki bir şeyler söy-

E VURMAK

Güneri İçoğlu

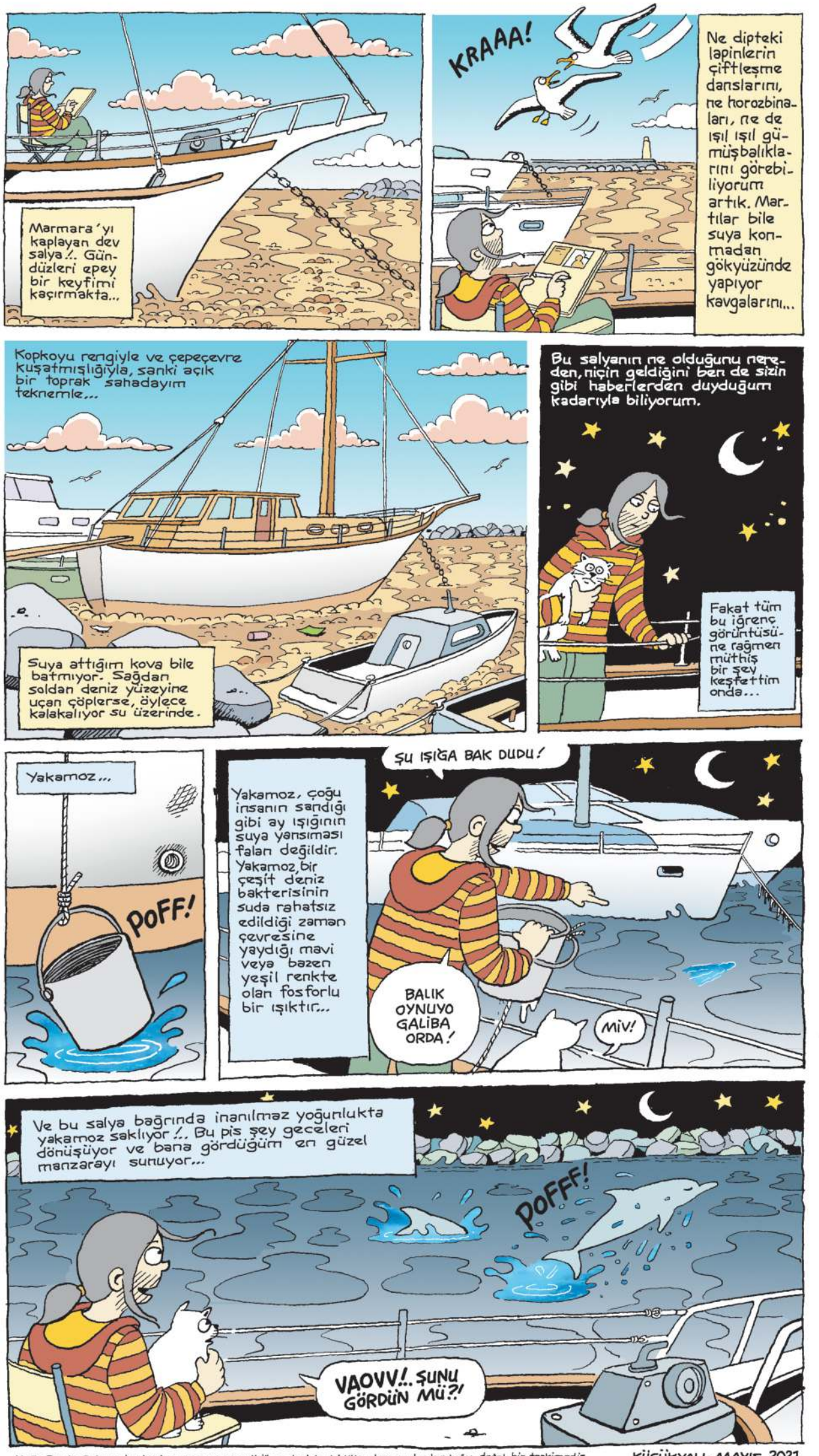
lemek istiyordu... Ne ölmüştü, insanlık mı, ozon tabakası mı, doğa mı?... Üstelik hak da helal edilmemişti, en fenası da buydu... Meczuplar toplumun sigortasıdır, demek ki bir şeyler yolunda gitmiyordu... Belki de bu olay bu kadar derin değildi, meczubu biri kızdırmıştı, o da boş musalla taşında kendisini kızdıranın cenaze namazını kıldırmıştı... Yoksa bu mesaj yalnızca bana mıydı?... Boş musalla taşında benim hızla değişen dünyada yitip giden ruhumun cenaze namazını mı kıldırmıştı tek kişilik cemaatle?... Bu bir demdir gelir geçer duyamazsın demedim mi demek istercesine...

Bundan bir süre sonra, dokunduğu yeri bıçak gibi kesen soğuk bir gece vaktiydi... Dümdüz Berlin şehrinin geniş caddelerinden birinde Alman bir kız arkadaşla yürüyorduk. Etrafta kimsecikler yoktu. Karanlık, soğukla bir olup tüm kelimelerin üstünü örtmüştü. Sessizce ilerlerken karşımızda beli bükülmüş Alman bir homles belirdi. Ağır ağır yaklaşıp kibarca şöyle dedi; **"Lütfen benimle 10 dakika konuşur musunuz, çok ihtiyacım var..."** Çok şaşırmıştım... Alman arkadaşım onun bu ihtiyacını yerine getirdi. 10 dakika kadar onunla gayet içten sıcacık konuştu. Öylece bakakalmıştım... O güne kadar homlesle-

rin yani evsiz kimselerin genellikle para, sigara, yiyecek, içecek gibi şeyler istediklerini sanırdım fakat o açlığını değil, kısa bir süre için de olsa yalnızlığını bastırmak istedi... Bedeninin ihtiyacını bir kenara koyup ruhunun ihtiyacına kulak verdi... Tabii ki, gıdadır ihtiyacım der ise beden, ruh demez mi, vermedin bana muhabbet neden?... Ve işte şu günlerde bir seneyi geçen kapanmaların açtığı derin korona kuyusunda birçoğumuz Berlin'deki homles gibi yalnızlığın dibine vurduk... Bedenin, bünyenin aşısı bulundu, peki ruhun aşını nasıl bulacağız ve kim yapacak?...

İki farklı sokak insanından kimsesizlik içinde tek başına boş musallada cenaze namazını kıldıran meczup böylesi yalnızlığa önceden hazırlıklıymış meğer...

MARMARA'YI KAPLAYAN DEV SALYA

Erhan Candan

TAKSİMLİ ROBESPİERRE

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmelerinin 49. yıldönümüyle, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu'nun türbe ziyareti esnasında elleri arkada yürüdüğü için soruşturma açılması aynı güne denk geldi.

Ekrem İmamoğlu'nun elleri arkasında yürümesi tamamen, kendi açıklamasında olduğu gibi, vücudun yürüyüş esnasında daha az zorlanması amacıyla yapılan bilinçsiz ama doğru bir hareket. Sonra gördük ki Devlet Bahçeli de ülkücü şehitler anıtında aynı şekilde, elleri arkasında olarak ölenlerin isimlerini okuyor. Bahçeli de aynı şekilde vücudun mekaniği nedeniyle böyle yürüyor ve duruyor.

Mahkemede idam kararı açıklanırken Deniz ve Yusuf'un duruşunu hiç gördünüz mü? Elleri arkada, başlar dik. İmamoğlu ve Bahçeli'den farklı olarak işte o duruş bilinçlidir. Beden dili olarak Deniz ve Yusuf; biz sizin kararınızı tanımıyoruz diyor ve biz sizden çok daha güçlüyüz mesajı veriyorlar.

Bu duruş şeklini cezaevi avlusunda çektirdikleri fotoğrafta da görürüz. 24-25 Yaşları arasında üç devrimcinin, bu duruşları, kısacık hayatları gibi dimdik, doğrudan bir meydan okumadır. Hem sisteme hem kendilerini asanlara hem de gerektiği için hayatın ta kendisine...

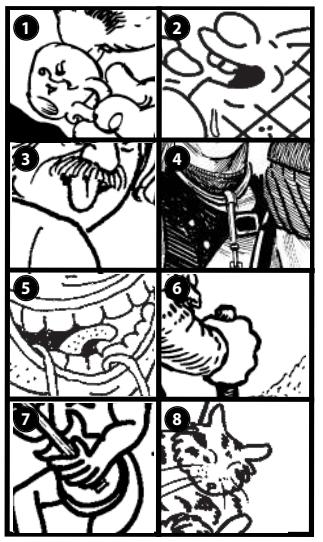

DETAY DOKU

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini ve telefonlarını eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 5 okura Leman Cilt'i hediye ediyoruz.. Yanıtlar haftaya.. Cevaplarınız için iletişim maili:

lemandedoku@gmail.com

1

2

3

4

5

6

7

8

Ad: .....

Soyad: .....

Adres: .....

.....

.....

Leman Bulmaca

İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

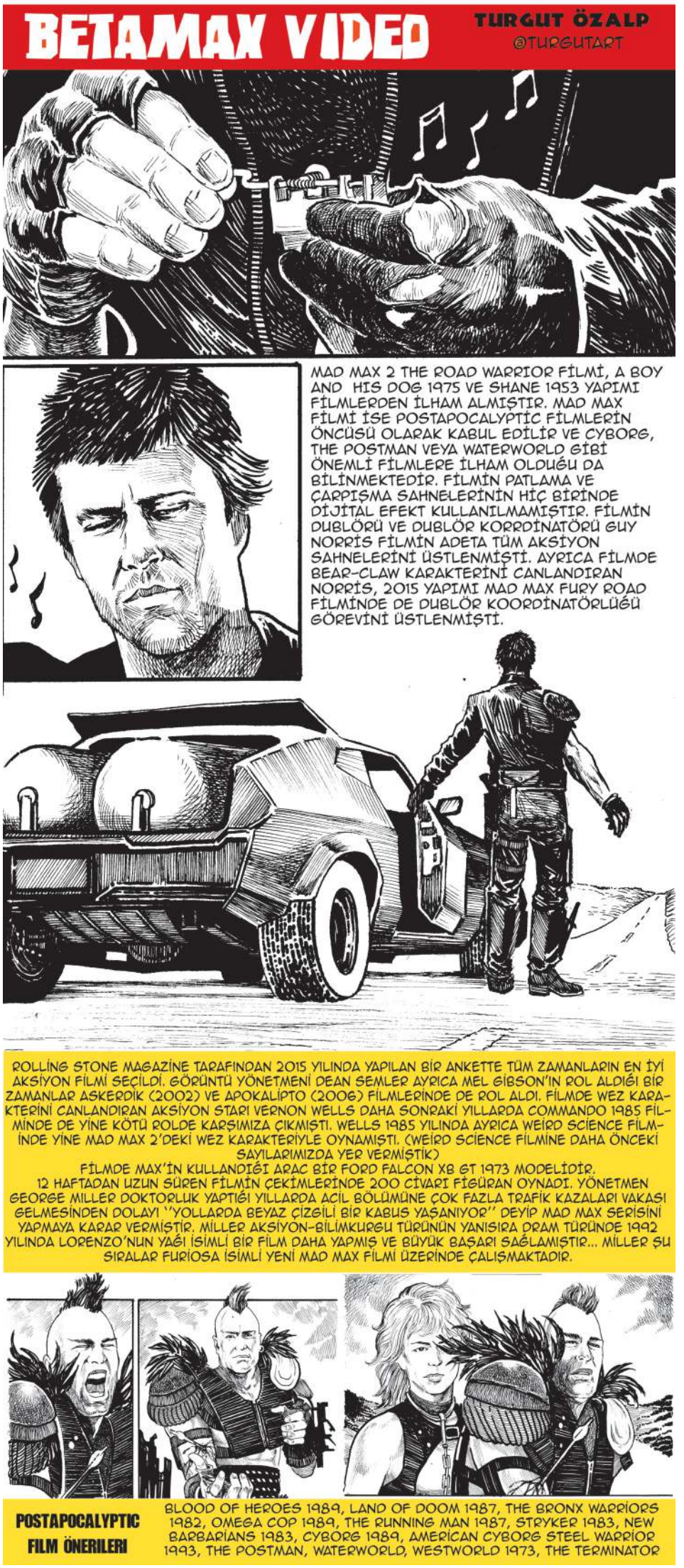

Halka Rağmen Halkı Yönetmek

Andrey Konçalovski, 83 yaşında bir sinema ustası. Son filmi "Sevgili Yoldaşlar" ile Venedik FF'de jüri özel ödülü aldı. 64 yıldır sinema ile uğraşan Rus ustanın hayatına pek çok olay sığmış. Sovyetizmin baskısından bunalıp ABD'ye gitmiş ancak orada da başka baskılar olması nedeni ile itirazları olmuş. SSCB sonrası da Rusya'ya geri dönmüş. Anlayacağınız Konçalovski her entelektüelde olması gerektiği gibi kalıplara sığan biri değil.

Sovyetizmin baskıcı sistemi yıkılmış ancak şimdilerde de Putinizmin oligarklara dayalı sisteminin baskıcılığı hüküm sürmekte. Bu filmi biraz da aykırılığı ve eleştirel bakış açısı her daim olan Konçalovski'nin günümüz Putinist baskıcılığı, 1962 SSCB'sindeki olaylarla dolaylı eleştirmesi olarak görüyorum. Aslında biri komünist diğeri kapitalist iki siyasi iktidar modelini savunuyor gibi görülseler de maalesef ortak noktaları baskıcılıkları.

Film, Kruşçev dönemi SSCB'sinde küçük bir kasaba olan Novocherkassk'ta işçilerin maaşlarının düşürülmesi ve temel gıda ürünlerine zamların yapılması sonrasında ortaya çıkan işçi grevine halkın da destek vermesi sonrası gelişen olayları anlatıyor.

Ana karakter olan Lyudmila adında bir kadın. Bu kadın kasabanın üst düzey yöneticilerinden biri. Halk içinde homurdanmaları duyuyor ancak bunlara karşı keskin bir şekilde karşı çıkıyor ve sisteme güvenmelerini öğütlüyor. Hatta grev gerçekleşip de ayaklanmaya dönüşünce bile sistemi savunuyor ve katılanlara en sert yaptırımlar uygulanmasını istiyor. Lyudmila da bir vatandaş ve bir anne. Tüm bu sertliği gerçeği görmezden gelme ya da iktidarın parçası olmaktan kaynaklanmıyor. Bu yaklaşımının nedeni 27 milyon Sovyet vatandaşının hayatını kaybetmesine neden olan 2. Dünya savaşında cephede savaşmış bir kahraman olmasından ve komünizme olan bağlılığından dolayıdır. Ancak bu güven KGB'nin manipülasyonu ile halka karşı katliam gerçekleşince büyük bir hayal kırıklığına uğrar. Yaşananlar uğruna cephede ölmeyi göze aldığı komünist düşünce ile ya da sevdiği vatanı ile alakalı değildir. Lyudmila, greve destek veren işçi kızının, "Ne olabilir ki? Biz komünistiz ve grev hakkımız. Hem komünizmin savunucusu hem de emperyalistlere karşı savaşmış olan şanlı Kızıl Ordumuz, bize yani halkına mı saldıracak?" sözlerini aklından çıkaramaz. Ancak kızı kaybolmuştur ve onu arama sürecinde aslında uğruna savaştığı sosyalist ideallerin nasıl parti bürokrasisinin diktatörlüğüne doğru yozlaştığını ve halktan uzaklaştığını anlar.

Katliam sonrası ölen insan sayısının manipüle edildiğini, basın üzerindeki baskılar ve getirilen yasaklamalar sonrası gerçeğin üzerinin nasıl örtüldüğünü görürüz. Bunun için de bölgedeki tüm halka gizlilik sözleşmesi adı altında bu olaylarla ilgili hiçbir açıklama yapmayacaklarına dair belge imzalatılır. Sonrasında da hiçbir şey olmamış gibi dans ve eğlence partilerinin düzenlendiğini, tüm kanıtların nasıl örtbas edildiğini anlatır filminde Konçalovski.

Film, siyah beyaz yapılmış. Belki de olayların da siyah ile beyaz kadar keskin olmasından dolayıdır. İyilik ile kötülük çok nadir bu durumdaki kadar net ve keskin ayrılır.

Her ne kadar montaj aşamasında belki de Lyudmila'nın KGB ajanı ile yakınlaşması hızlıca geçilmiş gibi olsa da genel anlamıyla başarılı bir film.

Filmden sonra Lyudmila karakterini düşündüm. Bir fikre ve sisteme samimi bir şekilde bağlı, o fikir için canını bile tehlikeye atan birisi... Ancak bu samimi oluşu karşısında inandığı sistemin nasıl yozlaştığını kabul etmekte zorlanan birisi.

Dedeleri kurtuluş savaşı sırasında ya da çocukları vatanı için bu ülkenin dağlarında şehit olan ve iktidarı bir şekilde destekleyen insanlar da Lyudmila'ya benzememekte midir? İyi niyetli ve samimiler. Ancak gelinen noktada desteklediği iktidar tarafından düşman ya da terörist olarak damgalanmaktalar. İşte Rize İkizdere ortada. Halkın yüzde 90'ı iktidar bloğunu desteklemesine rağmen güzelim doğası rant için kurban edilmekte olan bir halk. Toprağı için düşmana karşı ölmekten çekinmeyen halk ranta kurban edilmemesi için haklı olarak mücadele etmeye kalkınca karşısında kendi askerini buluyor! Somalı madencilerin hak arayışında karşısında bulduğu kendi askerine karşı "Öyle mi alay komutanı" sözleri hala belleklerde derin bir acı olarak duruyor.

2^7 milyar doların akıbetini soran halka, "Ticari sır" değerlendirmesi yapan yetkililer o paranın sahibinin o halk olduğunu ve halkın taraf olduğu bir konuda sır olamayacağını unutmuş gibiler.

Kendi vatanında aşılanmak için "Turistin görebileceği Vatandaş" olmak gerektiğini öğrenen ya da biyolojik olarak Korona salgınına insan olarak eşit olmasına rağmen denize girme hakkı olmayan vatandaşın hayal kırıklığını anlatmaya hiçbir Lyudmila ruh hali yetmez.

Üstelik neredeyse filmdeki gibi suç karşısında olayı kayıt altına almanın bile suç sayıldığı bir ortamdayız. Maalesef gelinen nokta gün geçtikçe Konçalovski'nin filmindeki gibi halktan uzaklaşmış ama halkı idare yetkisini elinde bulunduran distopik bir dünyaya doğru gidiyor. Ve renkler kaybolup iyi ile kötünün keskinleştiği siyah-beyaz bir duruma doğru ilerliyor.

Sedat Kopuz

BARBAROS ALTUĞ

Bulut Efe İşçi

LeMan

Sayı: 1524
12 Mayıs 2021

Haftalık yerel süreli yayındır

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN
• **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR
• **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ
• **Grafik:** Cebrail Okcu
• **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan
• **Adres:** Istiklal Cad. Imam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ Istanbul.
•Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat)
• Fax: 0.212.24538 06
• **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65
• **Baskı:** LeMan Matbaası
• **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /IST.
• **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx).
• **Genel Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

1524

GeMan

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

BAKAN: Turistin gördüğü herkes aşılanacak.

